

ЗООЛОГИЧЕСКАТА ГРАДИНА

ВЪЛЦИТЪ

Най-голѣмиятъ пакостникъ и най-страшниятъ звѣръ по нашитѣ мѣста е вълкътъ. За Кумчо Вълчо има много и много приказки, които малкитѣ читатели знаятъ. Сега ние ще ги запознаемъ подробно съ живота на тоя голѣмъ пакостникъ.

Въ Софйската зоологическа градина има четири вълка. Тритѣ сж братя родени презъ 1934 година. Майка имъ и баща имъ сж умрѣли. Четвъртиятъ вълкъ е черенъ вълкъ. Той е уловенъ въ

Бургаско и е изпратенъ въ Зоологическата градина отъ околийския управител миналата година.

Вълцитѣ въ Зоологическата градина се движатъ изъ клетката си непрекъснато. Нито минутка тѣ не заставатъ на едно мѣсто. Навикнали да скитатъ свободно изъ горитѣ и полята, тѣ не могатъ да се помирятъ въ тоя затворъ желѣзния кафезъ, та постоянно ходятъ. Искатъ да избѣгатъ.

Въ клетката на вълцитѣ и край нея се носи винаги ужасно лоша миризма. Клетката имъ миятъ всѣки день, а лѣте я миятъ и по два пжти на день, но пакъ край тѣхната клетка има непоносима воня.

Вълцитѣ въ Зоологическата градина хранятъ съ конско месо. Всѣки отъ тѣхъ изяжда ежедневно по три-четири килограма конско месо, какво имъ даватъ откъмъ ребрата на коня.

Вълкътъ е голѣмъ колкото овчарско куче. Той е и отдавнашенъ прадѣдо на кучето. Опашката на вълка е дълга, винаги увиснала и достига чакъ до петитѣ му. Очитѣ му сж разногледни, а ушитѣ постоянно щръкнали на горе. Вълкътъ има дебелъ вратъ, та мжно може да обръща главата си на страна и е принуденъ цѣлъ да се обръща.

Козината на вълка по гърба му е сиво-жълтеникава, прошарена съ черни косми. По коремае белѣзникаво-сива. Лѣте козината му е по-червеникава, отколкото зиме. Вълкътъ мѣни козината си споредъ годишнитѣ времена.

Вълцитѣ, които живѣятъ изъ горитѣ, иматъ по-гжста козина

